

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221202319
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8221202319.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 2 483,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 13.12.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému, zaplatenia mu sumy 1 590,06 Eur pozostávajúcej zo sumy istiny úveru vo výške 1 342,83 Eur, zo zmluvných úrokov do zosplatnenia v sume 197,86 Eur, zo sumy dlžného poistného vo výške 29,37 Eur a zo sumy nákladov vynaložených na uplatnenie si pohľadávky v sume 20,- Eur ($1\,342,83 + 197,86 + 29,37 + 20 = 1\,590,06$), spolu so zmluvným ročným úrokom vo výške 30 % z dlžnej istiny 1 342,83 Eur počnúc od 17.04.2019 (t.j. deň po zosplatnení, pozn. súdu) do zaplatenia, ako aj s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy 1 570,06 Eur [$1\,342,83 + 197,86 + 29,37 = 1\,570,06$; t.j. suma bez sumy nákladov na vymoženie pohľadávky, pozn.] počnúc od 17.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 13.12.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému aj zaplatenia mu sumy 893,42 Eur pozostávajúcej zo sumy istiny úveru vo výške 749,23 Eur, zo zmluvných úrokov do zosplatnenia v sume 197,86 Eur, zo sumy dlžného poistného vo výške 29,37 Eur a zo sumy nákladov vynaložených na uplatnenie si pohľadávky v sume 20,- Eur ($749,23 + 197,86 + 29,37 + 20 =$ podľa žalobcu cit. „893,42 Eur“, avšak správne má byť tento súčet v sume 996,46 Eur, pozn. okresného súdu), spolu so zmluvným ročným úrokom vo výške 30 % z dlžnej istiny 749,23 Eur počnúc od 17.04.2019 (t.j. deň po zosplatnení, pozn. súdu) do zaplatenia, ako aj s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy 873,42 Eur [$(749,23 + 197,86 + 29,37 =$ podľa žalobcu cit. „873,42 Eur“, avšak správne má byť tento súčet v sume 976,46 Eur, pozn. okresného súdu), t.j. suma bez sumy nákladov na vymoženie pohľadávky, pozn.] počnúc od 17.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Podanou žalobou sa tak žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia mu celkovo sumy 2 483,48 Eur ($1\,590,06 + 893,42$) spolu so zmluvným 30% ročným úrokom z dlžných istín celkovo v sume 2 092,06

Eur (1 342,83 + 749,23) počnúc od 17.04.2019 do zaplataenia, ako aj s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 570,06 Eur a zo sumy 873,42 Eur počnúc od 17.04.2019 do zaplataenia a úhrady trov konania.

Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ na jednej strane, uzavrel 14.08.2018 a 15.08.2018 so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej dve „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ (spolu ďalej len „úverové zmluvy“) a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Na základe úverovej zmluvy č. 1 zo 14.08.2018 žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve č. 1, na základe čoho žalobca so súhlasom žalovaného poskytol prvé čerpanie tohto úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu, u ktorého si žalovaný vybral tovar, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa žalobcu, v súlade s bodom 3.1. úverovej zmluvy č. 1 mohol žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu č. 1 čerpať z jemu poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky buď financovaním kúpy tovaru alebo služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty na určených miestach alebo prevodom na účet určený žalovaným, prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu č. 1, žalovaný vyčerpal z jemu poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 400,40 Eur, z ktorej sumy sumu 1 389,60 Eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach, financovaním na svoj bankový účet a platbami doplnkového poistenia a suma 10,80 Eur predstavuje poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou č. 1 ako súčasť úverovej istiny. Keďže žalovaný svoj záväzok splácať jemu poskytnutý úver č. 1 riadne a včas neplnil a to ani na opakované výzvy žalobcu, pričom ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy žalovaný žalobcovi splatil iba sumu 75,08 Eur, žalobca s poukazom na bod 7.1. úverovej zmluvy č. 1 vyhlásil dňa 16.04.2019 mimoriadnu splatnosť úveru č. 1, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu.

Na základe úverovej zmluvy č. 2 z 15.08.2018 žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve č. 2, na základe čoho žalobca so súhlasom žalovaného poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu, u ktorého si žalovaný vybral tovar, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa žalobcu, v súlade s bodom 3.1. úverovej zmluvy č. 2 mohol žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu č. 2 čerpať z jemu poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky buď financovaním kúpy tovaru alebo služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty na určených miestach alebo prevodom na účet určený žalovaným, prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu č. 2, žalovaný vyčerpal z jemu poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 786,95 Eur, z ktorej sumy sumu 776,15 Eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach, financovaním na svoj bankový účet a platbami doplnkového poistenia a suma 10,80 Eur predstavuje poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou č. 2 ako súčasť úverovej istiny. Keďže žalovaný svoj záväzok splácať jemu poskytnutý úver č. 2 riadne a včas neplnil a to ani na opakované výzvy žalobcu, pričom ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy žalovaný žalobcovi uhradil iba sumu 45,05 Eur, žalobca s poukazom na bod 7.1. úverovej zmluvy č. 2 vyhlásil dňa 16.04.2019 mimoriadnu splatnosť aj úveru č. 2, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu.

Prílohou žaloby boli: „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ č. 265244453168586 zo 14.08.2018 (ďalej len „úverová zmluva č. 1“); „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ č. 265244453269376 z 15.08.2018 (ďalej len „úverová zmluva č. 2“, spolu ďalej len „úverové zmluvy“); súhlas žalovaného so spracovaním osobných údajov zo 14.08.2018 a z 15.08.2018; kópia občianskeho preukazu žalovaného; pracovná zmluva žalovaného; výpis z úverového účtu žalovaného k obidvom úverovým zmluvám; listy žalobcu adresované žalovanému zo 17.04.2019, ktorými žalobca oznamoval žalovanému zosplatnenie úverov z obidvoch úverových zmlúv s doručenkami a výpis z obchodného registra žalobcu.

Žaloba s prílohami bola na vyjadrenie doručená žalovanému do vlastných rúk 16.03.2022, pričom žalovaný sa vyjadril až podaním doručeným okresnému súdu pred pojednávaním 21.02.2023, v ktorom podotkol, že ustanovenie v bode 7. obidvoch úverových zmlúv, ktoré pojednáva o porušení povinností klienta, mimo iného aj povinnosti splácať revolvingový úver riadne a včas, ktorého následkom je možnosť veriteľa úver aj zosplatiť, že vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech ako spotrebiteľa, pretože cit. „... umožňujú vyhlásenie zosplatnenia úveru z dôvodov, ktoré sú formulované široko, nejednoznačne a môžu byť zo strany veriteľa svojvoľne uplatnené.“ a navyše obidve úverové zmluvy sú formulároveho typu, takže žalovaný ako spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom zasiahnuť do ich obsahu. Okrem toho podľa žalovaného, žalobca pred podpísaním úverových zmlúv nepostupoval s odbornou starostlivosťou a neposudzoval jeho schopnosť úvery splácať a toto žalobca nepreukázal. Okrem toho žalovaný tiež uviedol cit. „Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch musí úverová zmluva obsahovať RPMN a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Predmetné revolvingové úverové zmluvy uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným obsahujú výšku RPMN /obidve zmluvy zhodne/ 34,39 % a úrokovú sadzbu 30%. V roku 2018 v mesiaci august bola RPMN podľa NBS pre spotrebiteľské úvery pre domácnosti vo výške 9,74% a úroková sadzba 5,14%. Výška priemernej úrokovej sadzby uvedená v revolvingových zmluvách je 3 násobne vyššia a prekračuje úrokovú mieru bánk pri poskytovaní úverov domácnostiam za rok 2018. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je preto úverová zmluva resp. úverové revolvingové zmluvy uzavreté medzi žalobcom a žalovaným bezúročné a bez poplatkov.“

Na pojednávanie nariadené na 24.02.2023 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 05.01.2023 z dôvodu hospodárnosti konania a so súhlasom konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; na pojednávaní prítomný žalovaný uviedol, že si spomína, že si v roku 2018 kupoval dva mobily a to jeden pre seba a druhý pre synovca s tým, že si spomína, že na uvedenú kúpu mu boli požičané finančné prostriedky, ktoré splácal, avšak nepamätá si už, v akej sume. Vyjadrenie k žalobe mu napísali na obecnom úrade. Toto vyjadrenie iba podpísal.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

V zmysle bodu 1. „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb“ č. 265244453168586 (úverová zmluva č. 1) uzavretej 14.08.2018 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, poskytol žalobca žalovanému (dlžníkovi) revolvingový úver s výškou úverového rámca 5 000,- Eur; s aktuálnou výškou úverového rámca 1 300,- Eur, z ktorého prvé čerpanie bolo viazané na nákup tovaru uvedeného v úverovej zmluve (mobilný telefón u predajcu FAST PLUS SPOL. s.r.o.), ktorého cena bola 949,- Eur a ktorá suma sa rovnala aj sume prvého čerpania revolvingového úveru žalovaným, pričom čerpané finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom vo výške 30% ročne; v mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur; so splatnosťou mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru; s komplexným balíkom poistenia za poplatok 5,29% (? - bez určenia z čoho, pozn.); pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) revolvingu 34,48 %, pričom na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 1 300,- Eur s výškou mesačnej splátky 126,73 Eur s poplatkom za kreditnú kartu 0,00,- Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 1 520,76 Eur s tým, že do výpočtu RPMN nebola zahrnutá splátka poistného, pretože poistenie nebolo podmienkou poskytnutia revolvingu; priemerná RPMN bola 22,43 %. Podľa bodu 1.4. úverovej zmluvy č. 1, cit. „Povinnosť splácať Revolvingový úver v dohodnutých splátkach nastáva najskôr v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol čerpaný Revolvingový úver.“

Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy č. 1, cit. „Klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSÚ.“

Podľa bodu 2. úverovej zmluvy č. 1, bola táto uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak po dobu dlhšiu ako 3 roky by nebol na úverovom účte dlžníka

(žalovaného) zaznamenaný žiadny pohyb, došlo by zániku úverovej zmluvy ak by žalobca nerozhodol inak.

Podľa bodu 6. úverovej zmluvy č. 1, žalovaný ako dlžník prehlásil, že sa oboznámil s podmienkami uzatváraného poistenia, ako aj s Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti spláčať revolvingový úver č. CTM3027M uzavretou medzi žalobcom a Poistovňou Cardif Slovakia a.s., platnou v čase uzavretia úverovej zmluvy č. 1, ako aj s jej Všeobecnými poistnými podmienkami zverejnenými aj na E. s tým, že žalovaný mal prehlásiť, že s nimi súhlasí a to v rozsahu zvoleného komplexného balíka poistenia (bez konkretizácie jeho rozsahu, pozn.) s tým, že žalovaný ako poistený v bode 6.3. úverovej zmluvy 1, prehlásil, že berie na vedomie, že v prípade poistnej udalosti cit. „... oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia ja Banka.“, ako aj to, že poplatok za poistenie je vyjadrený percentom z mesačnej splátky revolvingového úveru.

Podľa bodu 7.1. úverovej zmluvy č. 1 cit. „V prípade, ak Klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné Konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: (a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, tj. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, (b) odstúpiť od ZoRSÚ s okamžitou platnosťou, (c) vypovedať ZoRSÚ; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, (d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.“

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 1 (revolvingový úver) vystaveného žalobcom 28.10.2021 vyplýva, že žalovaný čerpal finančné prostriedky z revolvingu vo výške celkovo 1 389,60 Eur a to dňa 14.08.2018 sumu 949,- Eur v prospech predajcu a ďalšie sumy tiež 1x v prospech predajcu; výberom z bankomatu a platbami za poistenie.

Z výpisu z úverového účtu žalovaného k úverovej zmluve č. 1 vyplýva, že žalovaný z poskytnutého revolvingového úveru žalobcovi uhradil sumu 75,08 Eur.

V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo 17.04.2019 žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu, že poskytnutý úver v sume 1 590,06 Eur nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil k 16.04.2019 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy č. 1, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Súčasne žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy (list bol žalovanému doručený 23.04.2019).

V zmysle pracovnej zmluvy žalovaného z 27.03.2018 bol žalovaný zamestnaný od 01.04.2018 na dobu určitú do 30.11.2018 a jeho príjem bol 480,- Eur mesačne.

V zmysle bodu 1. „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb“ č. 265244453269376 (úverová zmluva č. 2) uzavretej 15.08.2018 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, poskytol žalobca žalovanému (dlžníkovi) revolvingový úver s výškou úverového rámca 5 000,- Eur; s aktuálnou výškou úverového rámca 700,- Eur, z ktorého prvé čerpanie bolo viazané na nákup tovaru uvedeného v úverovej zmluve (mobilný telefón u predajcu FAST PLUS SPOL s.r.o.), ktorého kúpna cena bola 355,- Eur a ktorá suma sa rovnala aj sume prvého čerpania revolvingového úveru žalovaným, pričom čerpané finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom vo výške 30% ročne; v mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur; so splatnosťou mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru; s komplexným balíkom poistenia za poplatok 5,29 % (? - bez určenia z čoho, pozn.); pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) revolvingu 34,49%, pričom na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 700,- Eur s výškou mesačnej splátky 68,24 Eur s poplatkom za kreditnú kartu 0,00,- Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 818,88 Eur s tým, že do výpočtu RPMN nebola zahrnutá splátka poistného, pretože poistenie nebolo podmienkou poskytnutia revolvingu; priemerná RPMN bola 22,43 %.

Podľa bodu 1.4. úverovej zmluvy č. 2, cit. „Povinnosť spláčať Revolvingový úver v dohodnutých splátkach nastáva najskôr v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol čerpaný Revolvingový úver.“

Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy č. 2, cit. „Klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSÚ.“

Podľa bodu 2. úverovej zmluvy č. 2, bola táto uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak po dobu dlhšiu ako 3 roky by nebol na úverovom účte dlžníka (žalovaného) zaznamenaný žiadny pohyb, došlo by zániku úverovej zmluvy ak by žalobca nerozhodol inak.

Podľa bodu 6. úverovej zmluvy č. 2, žalovaný ako dlžník prehlásil, že sa oboznámil s podmienkami uzatváraného poistenia, ako aj s Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3027M uzavretou medzi žalobcom a Poistovňou Cardif Slovakia a.s., platnou v čase uzavretia úverovej zmluvy 1, ako aj s jej Všeobecnými poistnými podmienkami zverejnenými aj na E. s tým, že žalovaný mal prehlásiť, že s nimi súhlasí a to v rozsahu zvoleného komplexného balíka poistenia (bez konkretizácie jeho rozsahu, pozn.) s tým, že žalovaný ako poistený v bode 6.3. úverovej zmluvy č. 2 prehlásil, že berie na vedomie, že v prípade poistnej udalosti cit. „... oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia ja Banka.“, ako aj to, že poplatok za poistenie je vyjadrený percentom z mesačnej splátky revolvingového úveru.

Podľa bodu 7.1. úverovej zmluvy č. 2 cit. „V prípade, ak Klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné Konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: (a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, tj. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, (b) odstúpiť od ZoRSÚ s okamžitou platnosťou, (c) vypovedať ZoRSÚ; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, (d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.“

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 2 (revolvingový úver) vystaveného žalobcom 28.10.2021 vyplýva, že žalovaný čerpal finančné prostriedky z revolvingu vo výške celkom 776,15 Eur a to prvým čerpaním dňa 15.08.2018 bola suma 355,- Eur poukázaná na účet predávajúceho, ktorý žalovanému predal tovar podľa úverovej zmluvy č. 2 a ďalšie sumy tiež 1x v výberom z bankomatu a platbami za poistenie.

Z výpisu z úverového účtu žalovaného k úverovej zmluve č. 2 vyplýva, že žalovaný z poskytnutého revolvingového úveru žalobcovi uhradil iba sumu 45,05 Eur.

V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo 17.04.2019 žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu, že poskytnutý úver v sume 893,42 Eur nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil k 16.04.2019 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy č. 2, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Súčasne žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy (list bol žalovanému doručený 23.04.2019).

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.“

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

druh spotrebiteľského úveru,

obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.“

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného

spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

Podľa § 54a OZ v jeho znení účinnom ku dňu podania žaloby (13.12.2021, ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“

Podľa prvej vety § 100 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).“

Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

Podľa § 103 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

Podľa § 37 ods. 1 OZ „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom boli 14.08.2018 a 15.08.2018 uzavreté dve zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditných kariet, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému v obidvoch prípadoch revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5 000,- Eur a v prípade úverovej zmluvy č. 1 s aktuálnou výškou úverového rámca 1 300,- Eur a pri úverovej zmluve č. 2 vo výške 700,- Eur , pričom z úverovej zmluvy č. 1 žalovaný reálne čerpal celkovo sumu 1 389,60 Eur (čl. 30 spisu) a nie 1 400,- Eur, ako to v žalobe uvádza žalobca a z úverovej zmluvy č. 2 žalovaný reálne čerpal celkovo sumu 776,15 Eur (čl. 40 spisu) a nie 786,95 Eur ako to v žalobe uvádza žalobca, ktoré sumy úverov žalovaný riadne a včas nesplácal, preto žalobca k 16.04.2019 vyhlásil v prípade obidvoch úverových zmlúv mimoriadnu splatnosť úverov.

Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným sa nepochybné jedná o vzťahy spotrebiteľského charakteru, pretože žalovaný pri uzatváraní oboch úverových zmlúv vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu boli revolvingové úvery poskytnuté za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľskom revolvingovom úvere vystupoval ako dodávateľ (veriteľ) s poukazom na predmet jeho podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter obidvoch úverov, preto podľa okresného súdu vzhľadom na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch) a to tak na posúdenie podmienok, za ktorých boli obidva úvery poskytnuté, ako aj na posúdenie náležitostí obidvoch úverových revolvingových zmlúv.

Skôr však, než by bol okresný súd pristúpil k preskúmvaniu zákonných náležitostí dotknutých úverových revolvingových zmlúv č. 1 a č. 2, okresný súd musel s poukazom na cit. §54a OZ ex offio preskúmať, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu žalobou z nich uplatnených nárokov. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z., ktorým došlo k zavedeniu označeného ustanovenia do Občianskeho zákonníka, inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že

je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

V kontexte veci je nutným uviesť, že v danom prípade si žalobca uplatňuje svoje nároky zo zosplatnených úverov 1 a 2. Zosplatnenie úveru je právom a nie povinnosťou veriteľa (žalobcu), t.j. veriteľ sa môže rozhodnúť či vôbec toto svoje právo realizuje a ak, kedy tak učiní. Proces zosplatnenia pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy spotrebiteľského charakteru (čo je aj daný prípad), ktorá bola resp. mala byť splácaná v splátkach, má svoj explicitný zákonný postup, ktorý nie je možné svojvoľne obísť a ktorý je legislatívne upravený v cit. § 565 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 9 OZ, pričom v zmysle tohto postupu sa vyžaduje, aby na zosplatnenie mohla byť použitá iba taká nesplatená splátka, s ktorou je dlžník (spotrebiteľ, žalovaný) v omeškaní minimálne tri mesiace s tým, že navyš veriteľ (dodávateľ, žalobca) pred ním zamýšľaným využitím inštitútu zosplatnenia pre takúto splátku, je povinný o tomto svojom zámere úver zosplatniť, v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením informovať o dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že veriteľ úver zosplatnení, pretože dlžník je so splatením splátky, kvôli neuhradeniu ktorej sa stane celý dlh zročným, v omeškaní minimálne tri mesiace. Takže veriteľ sa síce môže rozhodnúť, ktorú z dlžníkom nezaplatených splátok s ktorou by bol dlžník (spotrebiteľ) v omeškaní viac ako 3 mesiace, na zosplatnenie úveru aplikuje, t.j. na zosplatnenie úveru nemusí byť veriteľom zákonite „využitá“ vždy iba prvá dlžníkom nezaplatená splátka nasledujúca po splátke, ktorú dlžník ako poslednú ešte uhradil, avšak o využití tohto zámeru pre nezaplatenie splátky s ktorou je dlžník v omeškaní minimálne 3 mesiace, musí navyš veriteľ dlžníka informovať v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, t.j. proces zosplatnenia začína okamihom, kedy veriteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením na túto skutočnosť dlžníka (spotrebiteľa) upozorní tak, aby túto výzvu stihol realizovať v zmysle cit. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po nezaplatení splátky so splatením ktorej je spotrebiteľ minimálne tri mesiace v omeškaní.

V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca (veriteľ) obidva úvery zosplatnil k 16.04.2019, takže v zmysle vyššie uvedených zásad procesu zosplatnenia, tak splátky úverov, kvôli nezaplateniu ktorých sa podľa cit. § 565 OZ stali celé dlhy žalovaného zročnými ku dňu 16.04.2019, museli byť podľa cit. § 53 ods. 9 OZ splatnými v mesiaci 12/2018 (trojmesačné omeškanie) a teda pri zmluvne dojednanej splatnosti splátok vždy k 10. dňu v mesiaci to bola konkrétne splátka splatná 10.12.2018, takže k jej trojmesačnému omeškaniu po lehote jej splatnosti došlo 10.03.2019 [t.j. k 10.01.2019 – prvý mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti; k 10.02.2019 – druhý mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti a k 10.03.2019 – tretí mesiac omeškania odo dňa jej splatnosti], po ktorom omeškaní muselo nasledovať ešte zákonné upozornenie žalovaného žalobcom na ním zamýšľané využité inštitútu zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, t.j. v prípade bez zohľadnenia lehoty potrebnej na doručenie tohto upozornenia žalovanému, by tak teoreticky lehota procesu zosplatnenia uplynula najskôr 25.03.2019 (t.j. 10.03.2019 + 15 dní), po uplynutí minimálne ktorej už veriteľ mohol úvery zosplatniť.

Takže vzhľadom na uvedený mechanizmus zosplatnenia, tak splátkou, kvôli ktorej došlo k zosplatneniu týchto sporom dotknutých úverov, nemohla byť až splátka splatná 10.01.2019, pretože v tom prípade, by minimálna zákonná lehota pred zosplatnením (t.j. 3 mesiace omeškania + minimálne 15 dní na upozornenie) uplynula najskôr 25.04.2019 (t.j. 10.04.2019 + 15 dní), keďže 3 mesačné omeškanie by pri tejto splátke nastalo 10.04.2019 a plus minimálne 15 dní (opäť teoreticky bez zohľadnenia lehoty na doručovanie upozornenia pred zosplatnením, pozn.), by tak uplynula lehota procesu pred zosplatnením najskôr 25.04.2019, avšak v tomto prípade veriteľ (žalobca) úvery zosplatnil už 16.04.2019.

Vzhľadom na uvedené tak zákonite splátkou úverov, kvôli nezaplateniu ktorej sa podľa cit. § 565 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 9 OZ stali obidva dlhy žalovaného zročným ku dňu 16.04.2019, bola nepochybne splátka splatná 10.12.2018 a keďže podľa cit. § 101 OZ v spojení s cit. znením druhej vety § 103 OZ začína trojročná premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej sa stal zročným celý dlh, tak potom trojročná premlčacia lehota na uplatnenie si žalovaných nárokov od 10.12.2018 uplynula najneskôr 10.12.2021, avšak keďže žaloba bola žalobcom podaná až 13.12.2021, t.j. po premlčaní žalobou uplatnených nárokov, okresný súd žalobu zamietol pre premlčanie ňou uplatnených nárokov, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

Pre úplnosť veci okresný súd nad rámec tiež dopĺňa, že aj keby bola žaloba podaná včas, tak z preskúmania revolvingových úverových zmlúv zo 14.08.2018 a z 15.08.2018 je zrejmé, že tieto nemajú všetky zákonné náležitosti, z ktorého dôvodu by žalobcovi bolo možné priznať len žalovaným čerpané istiny úverov po odpočítaní toho, čo z tejto istiny už žalovaný splatil, pretože absenciu zákonných náležitostí zákon v rozhodnom čase spájal s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Podľa okresného súdu, obidve úverové zmluvy nemajú napríklad zákonnú náležitosť zodpovedajúcu dikcii § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase a to výšku splátky. V zmluvách o revolvingových úveroch je síce uvedené, že výška mesačnej splátky je cit. „... min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur“, avšak podľa okresného súdu toto dojednanie je pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť o dojednanej výške mesačnej splátky revolvingových úverov možné považovať v súlade s § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatné. Výška mesačnej splátky musí byť v úverovej zmluve stanovená určito, t.j. tak, aby dlžník (spotrebiteľ) vedel, v akej výške je povinný plniť pravidelnú mesačnú splátku revolvingového úveru. V danom prípade žalobca ako dodávateľ v zmluvách o revolvingových úveroch stanovil pre žalovaného ako spotrebiteľa vyššie citovaný matematický vzorec výpočtu minimálnych pravidelných mesačných splátok úveru, tento však nemusí byť pre bežného spotrebiteľa zrozumiteľný, keďže tento vzorec si vyžaduje od spotrebiteľa určitú mieru matematických znalostí a navyše ani súdu nie je zrejším, čo sa rozumie „dlžnou čiastkou“, z ktorej mala byť minimálna splátka vo výške 5% vypočítaná, keďže v prípade revolvingu, kedy spotrebiteľ môže úver čerpať do debetu aj opakovane a to až do výšky úverového rámca, sa suma dlžnej čiastky môže vždy v čase meniť a navyše, ak by aj tých 5% z dlžnej čiastky bolo napr. 15,- Eur, tak to znamená, že aj v tom prípade by bola suma min. splátky až 300,- Eur (?). Taktiež nie je okresnému súdu zrejmé, akým výpočtom zo vstupných údajov na výpočet RPMN, žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v prípade úverovej zmluvy č. 1 v sume 126,73 Eur pri dlžnej čerpanej čiastke 1 300,- Eur a v prípade úverovej zmluvy č. 2 v sume 68,24 Eur pri dlžnej čerpanej čiastke 700,- Eur, keďže 5% z dlžnej sumy 1 300,- Eur je 65,- Eur a 5% z dlžnej sumy 700,- Eur je 35,- Eur v interakcii na najbližší násobok 300,- Eur (?), preto podľa okresného súdu aj z tohto dôvodu, je toto dojednanie o sume mesačnej splátky pre spotrebiteľa máťúcim, značne neurčitým a nezrozumiteľným a teda, ako bolo uvedené, aj neplatným. V nadväznosti na uvedené, keďže nie je zrejmé, akým výpočtom na základe vzorca cit. „... min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur“, žalobca dospel k určeniu výšky mesačných splátok v prípade úverovej zmluvy č. 1 v sume 126,73 Eur a v prípade úverovej zmluvy č. 2 v sume 68,24 Eur, ktorých výšku uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, preto podľa okresného súdu na základe takéhoto žalobcom použitého vstupného údajá na výpočet RPMN, ktorý je na dvoch miestach úverových zmlúv 1 a 2 určený alebo určiteľný rozdielnou sumou, tak ani samotný výpočet RPMN v úverových zmluvách nie je správny a teda podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v neprospech spotrebiteľa.

Okrem toho pre úplnosť veci, okresný súd ešte dodáva, že má pochybnosť o správnosti, v revolvingových úverových zmluvách vypočítanej RPMN [§ 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch] aj z dôvodu, že v týchto

zmluvách je síce uvedené, že ako predpoklad na jej výpočet nebola zohľadnená suma poistného, pretože toto nebolo predpokladom na poskytnutie úverov, avšak vzhľadom na obsahovú systematiku a konštrukciu častí oboch úverových zmlúv je zrejmé, že tieto boli vopred žalobcom (dodávateľom) pripravené na predtlačnom formulári, takže je zrejmé, že žalovaný, ktorému boli tieto typové zmluvy predložené, nemal reálnu možnosť ovplyvniť ich obsah a keďže navyše tieto zmluvy okrem dojednaní o revolvingovom úvere, obsahovali aj dojednanie o poistnom, ktoré časti sú spojené v jednom dokumente bez možnosti ich oddelenia podpisom žalovaného pod každú z nich osve, takže žalovaný ich musel podpísať súčasne jedným podpisom, žalovaný podľa okresného súdu mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide vždy o jednu zmluvu, ktorú musí podpísať ak má záujem o úver a to bez náležitého porozumenia jej obsahu. Žalovaný si tak jedným podpisom každej úverovej zmluvy ako celku zhoršil svoje postavenie, pretože sám nemal žiaden dosah na celý ich obsah a ako spotrebiteľ mohol len podpísať aj dojednanie o poistnom bez toho, aby porozumel obsahu zmlúv, ktoré (rozumej poistné) by tak, v rozpore s argumentáciou žalobcu bolo možné považovať za predpoklad poskytnutia žalovanému revolvingových úverov a teda z tohto dôvodu malo byť aj poistné zohľadnené pri výpočte RPMN.

Podľa okresného súdu v dotknutých revolvingových úverových zmluvách absentuje aj údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť síce opakovane čerpaný, avšak z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade úveru č. 1 do 1 300,- Eur a v prípade úveru č. 2 do 700,- Eur) a aká suma z každej splátky tohto úveru by sa započítavala na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi notoricky judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 z 25.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Tmave sp. zn. 25 Co/21/2015 z 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/31/2016 z 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co/1001/2015 z 20.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co/47/2015 z 31.03.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/472/2015 z 29.03.2016).

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého by v konaní pomerne úspešnejší žalovaný mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli (v konaní nebol zastúpený advokátom a iné náklady si neuplatnil), okresný súd mu túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.